

»V Močidolu je gotovo prav tako,« odvrne Zili.
»Ali se še spominjaš Močidola? Je bližje Bogdanca.

čutili, podprti od naših severnih bratov.

Hudi viharji bučijo nad ubogimi Jugoslovani, viharji, ki nam pretijo narodno smrt. Ali Slovenci so tako zaslepljeni, da pošiljajo zastopat jih na Dunaj po večini brezdomovince in žlindrovce, s katerimi se — čudo vseh čudov! — družijo še drugi jugoslovanski poslanci. Kako se bomo potem bojevali proti tem viharjem, kje, kako, povejte, govorite!

DOPISI.

Ponikve, dne 9. nov. 1902. — Vsled tega ker priredi bralno društvo veselico t. j. ples s petjem dne 16. t. m., je oznanil danes g. nunc mašo na isti dan ob 7. uri! In litanije (popoludansko sl. božjo) je rekel, ne vé ali bodo ali ne. Rekel je, da more sv. „cirku“ zalovati, kedar se godijo take neumnosti. Nadalje je nam povedal, da sta vseh teh neumnosti kriva — dva Slapljana, in da se mu čudno zdi, da to dopustijo občinski možje.

Bodi povedano nuncu, da so veselico priredili odborniki bralnega društva in ne dva Slapljana; povedano naj pa bo tudi to našemu „črnemu“ združbarju, da nimajo občinski možje nič pri tem, najmanj pa on sam! Bralno društvo ima potrjena pravila od c. kr. nam., v kojih tudi stoji, da si sme isto prirejati veselico. Toliko za danes!

Z Dunaja. — (Zabavni večer društva „Zvezda“.) — Društvo „Zvezda“ priredilo je v nedeljo 2. novembra zabaven večer, ki se je sijajno vršil. Prišlo je veliko število na Dunaju bivajočih Slovencev in Slovencev, pa tudi Hrvatov, Čehov, Srbov, ruski pisatelj Szeza wiński, mnogo slovenske, stare in mlade inteligence. Posebno mnogostevilno je bilo zastopano sl. akad. društvo „Slovenija“. Videti je bilo mnogo slovenskih rodbin: gosp. polic. svetnika lica, nadkomisarja Pirca, visjega revidenta Luzarja itd. itd. Dvorana „Wiener Ressource“ bila je prepolna, pa tudi galerije in stranske sobe bile so natlačene. Predsednik g. Pukl pozdravil je mnogostevilno družbo ter navduševal za društvena načela in za slovensko stvar. Gromoviti živokliki so se razlegali po tem govoru. Društveni pevski zbor pod vodstvom g. V. Krušiča zapel je prelepo A. Lebanovo „Molitev“. Uprav očarala je koncertna pevka gospica Ida Schöntag s svojim lepo donečim glasom. Pela je Ant. Medvedovi „Na tujih tleh“ in „Poglej v nedolžno oko“. Pevci društva „Slovenije“ pod spretnim vodstvom g. Več. Kalana peli so s finim nuansiranjem Ant. Hajdrih-ovo „Pod oknom“, Ant. Medvedovo „Ljubezen in pomlad“, Vatroslav Lisinskega „Prelija“; burna pohvala je sledila vsakemu zboru. Gospica Marica Luzarjeva in g. Guidon Sajovic igrala sta na glasoviru H.

Eilenbergovo težavno skladbo „Kovači v gozdu“ in v 2. delu vspelega I. Ascherjeve „španske ples“. Obe točki ste ugajali; vsled dolgotrajne pohvale igrala sta se slovenske narodne pesmi.

Društveni pevski zbor pel je g. V. Krušiča skladbo „Ko bil sem snoči pod vasjo“, ki je napravila prav prijeten utis, tako, da so jo pevci morali še ponavljati. Ženski tercet (gospice Emica in Jelica Krušič ter Angela Farčnik), nas je iznenadil pevši A. Foersterjevo „Žalost“ in Smetanove „Odlomki iz prodane neveste“. V. Krušičev mešan kvartet pel je dr. Gustav Ipavčev prekrasno „Vse mine“ in mešan kvintet Laharnarjevo „Mladosti ni“. Občinstvo bilo je kar očarano. To pa je bilo v korist nabiranju za celjski dijaški dom, s katerim so se poživljeno trudile imenovane gospice in gospica Marica Pukl. Vspeh je bil povoljen in skoro odposljal. „Zvezda“ že drugo stotino kron za imenovani zavod. — Ko je društveni zbor zapel se I. Žirovnikov „Venček narodnih pesmij“ ter F. S. Vilharjev „Slovenac i Hrvat“, sledil je zadnji zbor Ivan Laharnarjeva „Dijaška“, katero so izborni peli g. pevci sl. akad. društva „Slovenije“. — Omeniti je se gg. akademikov Avg. Leitgeba, Guidona Sajovica in Več. Kalana, ki so mnogo pripomogli, da se je večer vršil sijajno ter je morda prekosil vse dosedanje večere. G. predsednik nazdravil je ruskemu publicistu g. Szscawinskemu, nakar je slednji nazdravil slovenskemu narodu, ki tako vidno napreduje v slovanski kulturi. Živahen ples završil je preveseli večer. — Društvu „Zvezdi“ je čestitati, da se tako veselo razvija! —

Domače in razne novice.

Radodarni doneski. — V Kanalu so nabrali za „pevsko in glasbeno šolo“ v Gorici pri izvolitvi novega župana K 866. G. N. N. daroval dr. v K 3. Živelci darovalci in njih posnemovalci!

Poroka. — Jutri se poroči g. Fr. Šulga j, železniški uslužbenec, z g.čno Marico Korčeto v Divači.

Danes jutraj se je poročil g. Fr. Jos. Jerše iz Ljubljane z g.čno Katinko Jajac, vrlo našo vrtarico v Gorici in Solkanu. Bilo srečno!

Osebnost. — Gospodična Antonija Besednjak, ki je absolvirala letos tukajšnje učiteljske, je odšla za učiteljico v Boršt v Istri.

Vozni red železnic, post in parobrodov smo pridjali zadnji štev. „Soče“. Razun tega smo iste razposlali vsem županstvom, društvom in mnogim gostilnam po deželi tako, da se istega lahko vsakdo poslužuje v potrebi. Kdor se želi imeti ta „vozni red“, naj nam sporoči, da mu ga dopošljemo, dokler ga je še na razpolago.

Russkij kružok v Gorici. — (Русский Крѹжокъ.) — Naznanjamo goriskim slo-

venskim krogom, da so pravila društva „russkij kružok“ v Gorici po c. kr. nameštništvu odobrena. — Glavni namen društva je učenje ruskega jezika in spoznavanje ruske literature; v podrejeni vrsti ima v tem okviru skrbeti tudi za zabavo društvnikov. Izborni učiteljski moč je iz naklonjenosti obljubila preskrbeti znana rodoljubkinja gospa dr. Jenkova. — Čim se priglasijo primerno število udeležencev, se takoj skliče ustanovni občni zbor. Priglasijo naj se naslovijo čim prej na društvo „Russkij kružok“ v Gorici naravnost ali potom uredništva. K obilni priglasitvi vabi pripravljajni odbor.

Blagoslovljenje šolskega poslopja v Repentabru. — Dne 9. t. m. se je vršilo blagoslovljenje novoprizidanega šolskega poslopja v Repentabru. Spremenili so namreč enorazrednico v dvorazrednico, ker se je povečalo število šolskih otrok tekom 25 let od 60 na 160. Slavnosti so se udeležili g. okr. glavar Rebek z gospo soprogo, g. okr. šol. nadzornik Kante ter še več drugih odličnih gostov. Šolska mladina jim je sla naproti ter jih spremlila v sprejedu v župno cerkev k službi božji. Po tej se je izvršilo običajno blagoslovljenje. G. okr. glavar je navduševal občinarje v lepih besedah, naj skrbijo za šolsko mladino, g. nadučitelj Fakin pa je narisal zgodovino šole; učenec Guštin je izrekel čutila hvaležnosti. Na banketu so se vrsile napitnice g. glavarju, šol. nadzorniku itd. Proti večeru so gostje odšli. Lepo slavnost si ohranijo domačini v spominu.

Zgradba se je izvršila v občo zadovoljnost pod vodstvom židarskega mojstra L. Živca iz Skopega ob prispevkih c. kr. okr. šol. sveta in obč. odbora v Vel. Repnu.

Proračun mesta Gorice za prihodnje leto izkazuje troškov K 750.783, proti katerim stoji pokritje K 659.130. Primanjkljaj je torej jako velik. Pravijo pa, da najdejo sredstva, s katerimi se da poravnati tudi ta primanjkljaj!!

Za slovensko poroto v Trstu je odposlala prošnjo na pravosodno ministerstvo tudi občina Rodik.

Že zopet ta Rojec! — Dne 16. avgusta letos smo bili povedali, kaj je počel biljenski kurat na praznik Sv. Lovrenca v Bukovici. Pripeljal je bil s seboj pevce iz Bilj, da bodo peli v bukovski cerkvi. Bukovci so bili na to nevoljni, in Anton Gorjup je rekel biljenskim pevcem, da naj le pojejo, ali vsled tega se utegne kaj zgoditi. Biljenski pevci so se „maknili“, ker so bili najbrže prepričani, da imajo Bukovci prav, ko so nevoljni na nje. Šli so v gostilno h Kebru, kamor je bil pridiral iz cerkve kurat Rojec v masnem oblacilu, preganjal pevce, naj gredo pet. Ali ni bilo nič. Bukovci so ga bili malce ošteli in kurat je v svoji jezi med potjo sunil nekega fanta v „mejo“.

Na to je vzel kurat piko na omenjenega Gorjupa ter ga sel tožit radi nevarnega žuganja. Odkar je dal dr. Gregorčič

listi znani „dobri vzgled“ z nevarnim pretenjem, poznajo klerikalci dotični paragraf strašno natančno, in Rojec ni imel nujnejšega posla nego iti ovadit Gorjupa.

V ponedeljek je bila obravnava. Priče so izpovedale, da so se bali, in da zato niso peli, obtoženec pa je povedal jasno, da nikakor ni pretil, ampak da je le svetoval z omenjenimi besedami. — Sodni dvor ga je oprostil. Branil ga je dr. Treo.

O tej reči v Bukovici smo bili mi informirani takoj drugi dan. Takrat ni vedela, kakor se je nam pravilo, živa duša o nikakem strahu, pač pa se je govorilo o zdišnji barju kuratu Rojcu, ki kar ne more živeti v miru, kako je po nepotrebi prignal svoje pevce v Bukovico, zasejal prepir ter profaniral s tem cerkveno slavnost. In ta Rojec je hotel sedaj spraviti v luknjo kmetkega človeka, ki ni storil nikomur nič hudega, o katerem je dalo županstvo najboljšje spričevalo, in ki je samo svetoval, naj ne pojejo, da se kaj ne zgodi. Gorjup je hotel le dobro, kakor je izpovedal, Rojec pa je ubral s svojimi pristasi — pot nevarne groznje!

Kaj pa ta Rojec, ali ni pretil nevarno takrat, ko je obetal naprednjakom poleno? Nevaren pa je tudi na sploh, ker mu ni za drugo nego za spletkarije in združbe v biljenski občini, katerih je naredil že sam ne ve, koliko. Ali bi ne bilo umestno torej postaviti njega — znanega združbarja in prepirljivca ter sejaleca nemira, na zatožno klop? Pritikala bi mu in z njo vsa oštrost zakona. Pa....

Na Kranjskem so že začeli tepsti, klofutati in suvati po tleh hujšakače v črni suknji, kakor smo povedali, da se je zgodilo v Kostanjevici. Če bi bil Rojec tam, bi jih bil gotovo tudi že dobil. Biljenci in Bukovci so predobri ljudje!! — To pa je le naravna posledica — farske surovosti. Na surovost pride opravičljiva kazen, s katero se vrača v podvojeni meri. Klin s klinom! Rojec naj le gleda, kaj dela, da ne bo kedaj, kadar jih dosti nakleplje, ter dobi povračilo, tožil, da je — mučenik!

Kako govorijo „katoliški“ možje. — Pretekli teden sta prišla v gostilno g. Kosovela v Črnicah kamenjski župan in oče kamenjskega g. župnika Kosca. Ta dva klerikalna stebra sta tam v pričo devet-do desetletnih otrok tako grdo govorila, da so se nad tem zgražali vsi okoli stojeci. Župan n. pr. je imel večkrat na jeziku besedo: k.... Šle ko ju je opozoril neki mladenič na nedolžne otroke, je umolknil ta mož. — Od tako svetih mož bi se pa vendar ne pričakovalo, da bodo govorili tako nespodobno, in to še v pričo nedolžnih otrok! Župnik Kosce se gotovo malo briga za to, kako govorijo njegove ovčice. Zadošča mu, da so mu drugače poslušni ter da se dajo naganjati na shode in na voliče, pa je vse dobro. V imenu javne morale pa bi vendar ne škodilo, ako bi g.

(Dalje v prilogi.)

Enkrat so se pričkali celo naši očetje za mejo in pozivali drug drugega na dvoboj, toda jaz se nočem prepirati.

Sedaj trčita z Zbiškom s čašami, napolnjenimi z medicno, na kar ga vpraša:

»Ali bi hotel morda nam zapeti?«

»Ne,« odvrne Zbišek, »rajše vas poslušam.«

»Glej, Zgorelice dobé nekoč mali medvedje. Samo, da se ne bi trgali za-nje.«

»Kakšni medvedje?«

»J nū moji fantje, Jagjenkini bratje.«

»Ej, njim ne bo potrebno sesati po zimi svojih tac.«

»Pa tudi Jagjenki v Močidolu ne bo ničesar nedostajalo.«

»Gotovo ne.«

»Ali čemu ne ješ in ne piješ? Jagjenka, nalij njemu in meni.«

»Jem in pijem, kolikor morem.«

»Kadar ne boš mogel več, pa se odpaši. To je kaj krasen pas. Gotovo ste dobila na Litvi lep plen?«

»Ne pritožujeva se,« odvrne Zbišek, »uporabivši ugodno priložnost, da pokaže, da niti gospodarja Bogdanca nista revna plemiča.« »Jeden del plena sva prodala v Krakovu in dobila zanj štirideset griven srebra.«

»Za Boga! S tem se more kupiti že cela vas.«

»Med plenom je bil tudi milanski oklep, katerega je stric prodal, pričakuje smrt, nū, in vi veste...«

»Vem. Torej se pa že spleča iti na Litvo. Ob svojem času sem hotel iti tje kaj tudi jaz — toda bal sem se.«

»Koga? Križarjev?«

»Eh, kdo bi se bal Nemcev? Dokler te ne umoré, se ti jih ni treba bati, kadar te pa umoré, pa tudi nimaš več časa za strah. Bal sem se samo onih pa-

ganskih malikov ali vragov. Teh zleta ondi po gozdih kakor mravelj.«

»Ali kje naj sicer bivajo, ker so jim požgali templje? Nekoč so imeli vsega dovolj, sedaj pa živé samo ob gobah in mravljinah jajcih.«

»Ali si jih videl?«

»Jaz sam jih nisem videl, toda čul sem, da so jih videli drugi. Marsikateri pomoli z drevesa svojo kosmato tace ter pomigava, da bi mu kdo kaj dal.«

»To isto je rekel tudi Matija,« omeni Jagjenka.

»Nū, kajpada, potoma je tudi meni pripovedoval o tem,« doda Zih. »To ni nikako čudo! Tudi pri nas, dasi je kraj že davno krščanski, se časih kaj v hosti zasmee in v mesečnih nočeh cvili po hišah. Vedno je bolje, da se jim pusti kje v kōtu nekoliko hrane, sicer praskajo tako po steni, da vso noč ne zatiseš očesa. Jagjenka, hčerka, postavi skledo pred prag.«

Jagjenka vzame glinasto skledo emokov s sirom ter jih postavi pred prag. Zih pa reče:

»Duhovniki se jezé in kričé. Toda Jezusova slava radi te betvice emokov vendar ne bo manjša, in domači duh, kadar je sit in človeku naklonjen, te obvaruje pred ognjem in tatovi.«

Na to se obrne k Zbišku:

»Mogel bi odložiti pas in katero zapeti.«

»Pa zapojte vi, ker vidim, da radi poje. Ali pa naj zapoje Jagjenka.«

»Vsi hočemo peti po vrsti,« zakliče razveseljen Zih. »V hiši je služabnik, ki nam bo pomagal, piskáje na leseno piščalko.«

Poklicali so služabnika, ki je sedel na mali trinožnik, priložil piščalko k ustom, položil na njo prste ter gledal navzoče, čakáje, koga ima spremljati.

Oni pa so se jeli pričkat, kajti nihče ni hotel biti prvi. Končno reče Zih Jagjenki, naj dá ona drugim

dober zgled, in Jagjenka, dasi jo je bilo še sram pred Zbiškom, je vendarle vstala, skrila roke pod predpasnik ter zapela:

»Oj, ko bi imela kakor goska krila, pa bi za svojim ljubčkom tje v Šlezijo zletela.«

Zbišek je najpoprej široko odprl oči, na to, pa je skočil na noge ter zaklical z grmečim glasom:

»Kje pa ste se naučili to pesem?«

Jagjenka ga osuplo pogleda.

»Saj to pesem pojejo vsi. Kaj vam je?«

Zih, ki si je mislil, da je Zbišek pijan, obrne k njemu svoje veselo lice ter reče:

»Odloží pas! Takoj ti odleže.«

Toda Zbišek je stal že nekaj časa, in barva ga je sprelivala; na to pa je premagal svoje ganutje in rekel Jagjenki:

»Odpustite mi! Na nekaj sem se bil spomnil. Le pojte dalje, prosim.«

»Ali vam nemara ni ljubo, poslušati to?«

»O nikakor!« jej odvrne s tresočim se glasom.

»Poslušal bi vas celo noč.«

Po teh besedah se je vsedel, si zakril z dlanjo oči, umolknil ter poslušal pazljivo, da bi mu ne ušla nobena beseda.

Jagjenka je zapela drugi stih, toda ko je končala, je zapazila, da je Zbišku debela solza strkljala po licu.

Takoj je priskočila k njemu, in sedši poleg njega, ga radovedno povpraševala:

»Nū, kaj vam je? Nočem, da bi se jokali. Povejte vendar, kaj vam je?«

»Nič mi ni!« odvrne Zbišek vzdihaje. »Kar je bilo, je minilo; mi je že zopet odleglo.«

župnik Kosec malce podučil svojega župana in svojega očeta, kako imajo govoriti v družbi kot katoliški možje! G. župnik, več takega dela med svojimi ovčicami, pa manj na Čaven!

Misijon v Kobaridu. — Odsla sta v Kobaridu dva misijonarja, da bosta imela ondi misijon. Morda sta prav tista dva, ki sta iz nasla lani v Drežnici nov greh: čitanje „Soče“ in „Primorca“. Kaj so vsi drugi grehi, nič, samo čitanje „Soče“ in „Primorca“ jim je tak greh, da vsi ti čitatelji radeje v peklu! Razsodni ljudje se smejejo temu novemu grehu... Za danes opozarjamo naše somisljenike, naj si dobro zapomnijo, kaj in kako bosta govorila misijonarja, da bodo v slučaju potrebe tudi znali povedati točno, kako sta rula misijonarja proti našima listoma!

Samomor. — Sinoč, okoli 7. ure se je ustrelil neki vojak-novinec v vojašnici na Travniku. Prenesli so ga v bolnišnico, med poljo pa je umrl. Ustrelil se je v srce. Imena nismo mogli doznati. Po govoricah se sodi, da bi bil Dunajčan. Uzrok samomora ni znan, je pa gotovo tak, kakor običajen pri novincih!

Ustreljen z revolverjem. — Josip Battistella in Ivan Vizintin ter brat Josip v Ronkah se že kake tri leta niso mogli prav trpeti. Včasih se je zdelo, da to nepriljubljenost sploh ne obstoji več, ali če so bili malce vinjeni ter so se kje dobili, pa se je pokazalo sovraštvo. Dne 10. t. m. je hotel Battistella baš oditi iz gostilne, kjer je bil oče Vizintinov, ko sta vstopila ona dva ter prisledla k Battistelli in se začela prijateljsko pomenkovati, tako, da bi ne bil nikdo slutil, da se zgodi čez malo časa — zločin. Okoli 11 ure so šli v kavarno oba Vizintina in Battistella. Ali komaj so se vsedli, je stopil slednji h kavarnarju, naj mu da kako ostro orožje, kar pa je kavarnar zavrnil. Brata Vizintina sta odšla iz kavarne na bližnje dvorišče po lopate, katere sta rabila čez dan, Battistella pa je tekel domov — po revolver. Z nabitim revolverjem je dohitel potem brata Vizintina na trgu ter vstrelil na Ivana, katerega je zadel v pljuča, drugega je obstrlel na roki. Ivan Vizintin je storil potem še kakih 50 korakov ter padel na tla. Prenesli so ga v kavarno Martinjevo, kjer je konstatirala za jedno uro tje dosla komisija, da je ubožec smrtno ranjen. Prenesli so ga domov, kjer je drugo jutro okoli 5. ure umrl. Zapustil je ženo z dvema otrokoma. Zaprl so na to Battistello pa tudi pokojnikovega brata, kateri je Battistello obdelal z lopato. Pripekljali so oba v gor. bolnišnico.

Velika tatvina. — V nedeljo zvečer je zapazila baronica vdova plemenita Kamell, ki prebiva v svoji vili v Zdravščini, da so jej ukradene razne dragocenosti z dragimi kamni v vrednosti 6000 K. Tatvina se je mogla zgoditi od 15. septembra dalje. Ta dan je vložila baronica te dragocenosti v posebno šatuljo, katere do nedelje ni odprla.

»Morda bi se napili sladkega vina?«
»Vrta deklica!« zakliče Zih. »Toda čemu se vikata? Reci mi: Zbišek, ti pa njej: Jagjenka. Saj se poznata že od mladih nog.«
Na to se obrne h hčerki:
»To nič ne dene, da te je takrat nabil. Sedaj ne stori več tega.«
»Ha, ne storim!« reče veselo Zbišek. »Naj mi to sedaj vrne, ako hoče.«
Jagjenka, hoté ga razveseliti, je stisnila pest ter ga jela navidezno tepsti z njo.
»To imaš za moj razbiti nos! To imaš, to imaš!«
»Odpuščanje!« prosi Zbišek, smeje se.
»Vina!« zakliče razveseljeni gospodar Zgorelec. Jagjenka je stekla v čumato in čez malo časa je prinesla kamenito posodo z vinom ter dve prekrasni srebrni kupici v obliki cvetličjih čaš, izdelek vrtislavskih zlatarjev, in nekoliko grudi surovega masla, ki je dišalo že čisto daleč.
Zih, ki ga je že imel v glavi, si je pritisnil posodo k prsim, kakor bi objemal Jagjenko, ter dejal:
»Oj, ti moja hčerka! Oj, ti revna sirotka! Kaj hočem jaz, revni siromak, v Zgorelec h početi, kadar te mi odpeljejo?«
»Ali oddati jo boste morali nemara kmalu,« zakliče Zbišek.
Zih se nasmeje.
»Hi! hi! hi! Deklica ima šele petnajst let, ali že jo nekam vleče k fantom. Kadar vidi kakega od daleč, že drgne koleno ob koleno.«
»Oče, jaz utečem,« reče Jagjenka.
»Ne hodi, tukaj nam je dobro s teboj!«
Na to pomežika skrivoma Jagjenki.
»Semkaj zahajata dva: jeden je mladi Volk, sin starega Volka iz Brozove, drugi je Čtan iz Rogove.

Drugo jutro je brzojavil sodni pristav Breznik v Trst po slovečega redarskega uradnika Titza, ki je prišel popoldne v Zdravščino. Zaprl so na to nekega Tržatana, ki je delal v vili pri napeljevanju elektrike. Ali Tržatan je izpovedal, da on ni nič ukradel in tudi ni bilo moči najti pri njem nič sumljivega in nikakršne dragocenosti.

C. kr. osrednja komisija za umetne in zgodovinske spomenike je imela dne 10. t. m. sejo, v kateri je konservator grof Altems poročal o depotu streliva na gradu v Gorici, kateri se podere, ker je postavljen drugi depot na primernejšem kraju. Depot je brez vsake umetno-zgodovinske vrednosti, zato se podere. Nasvetoval pa je popravo enega stolpa na goriskem gradu. — Grof Majonica je poročal o najditvi sledu kršćanske bazilike v Gradežu na Piazza della Corte; ministerstvo je dalo v svrhu izkopavanja 1000 K.

Pisalni stroj. — Sedaj, ko po vsem naobraženem svetu pišejo s pisalnimi stroji, si je tudi naše uredništvo naročilo pri Alojziju Luzniku na Vrhniki pri Ljubljani nov pisalni stroj, opremljen z vsemi prednostimi modernih ameriških strojev. Poleg lepe zunanosti je stroj trpežno izdelan, vzame malo prostora, piše se z njim tako lahko, kakor bi se tiskalo, a kar je glavno: dela se z njim hitreje nego li s peresom in poleg tega se lahko piše po več enakih pisem! Ako vpoštevamo še njegovo razmeroma jako nizko ceno, ne moremo drugače nego da ga priporočamo vsem tistim, ki imajo mnogo pisarije.

Izpred sodnje. — Simon Szerbaka iz Jastreba v Bukovini jo je hotel podpihati v Ameriko, dasi se ni storil svoje vojaške dolžnosti. Tako pravi, ali našli so pri njem le tri kronice; s temi pa bi se prišlo malce težko čez morje. Sodnija ga je obsodila na 7 dni zapora in 10 kron globe.

Ivan Bratuš iz ulice Formica je bil obsojen pred okrajno sodnijo radi nedovoljenega mu prodajanja „margarina“ na 14 dni zapora.

Iz St. Vida na Terl v Furlaniji nam poročajo, da je te dni neki Paolo Cirio iz Palmenove ostrelil kmeta Antona Menona iz St. Vida na lovu mesto zajca, in sicer ga je ostrelil v spodnjem delu telesa tako, da tiči revež v postelji; upa pa se vendar, da okreva. Cirio hodi na lov z naočniki... Oh, ti nedeljski lovci!

Razsodba upravnega sodišča v stvari domovinske pravice. — Upravno sodišče je dne 28. p. m. pod predsedništvom senatnega predsednika dr. Alterja izreklo jako važno razsodbo, ki je velikega pomena za izvajanje novele o domovinski pravici. Upravno sodišče je namreč spoznalo, da tudi za tuje podanike pričenja rok za brezplačno pridobitev domovinske pravice dne 1. januarja 1901. Torej tudi tuji podaniki

imajo pravico v jedni naših občin, ako prebivajo v njej stalno od 1. januarja 1891. leta in ako so takrat imeli najmanj 24 let. Seveda si morajo dotičniki najprej pridobiti avstrijsko državljanstvo.

Telovadno društvo „Prvaški Sokol“ bode imelo dne 23. t. m. svoj letni občni zbor ob 3. uri popoldne. Dnevni red: 1. Nagovor staroste; 2. poročilo tajnikovo; 3. poročilo blagajnikovo; 4. razni nasveti; 5. volitev novega odbora. — Na zdar!

Družba sv. Cirila in Metoda je imela meseca oktobra dohodkov K 1280-98, troškov pa K 4885-54. Vsi letošnji izdatki (do 1. novembra) pa presegajo prijemke za K 1831-99.

Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju nam je poslalo dolg izkaz p. n. darovateljev od meseca aprila do oktobra t. l. V izkazu citamo imena denarnih zavodov ter raznih rodoljubov. Društvo priporočamo v podporo. Darove sprejema g. dr. Klement Seshun, dvorni in sodni odvetnik na Dunaju, I., Singerstrasse 7.

Droblj. — V tukajšnji bolnišnici je umrl neki otrok iz Kojskega, ker se je bil opekel. V bolnišnico so ga pripeljali v soboto. — V utopljenca, katerega so potegnili iz Soče ter ga prenesli v St. Andrež, so spoznali berača Luko Lehana iz Solkana. — V tukajšnji bolnišnici so sprejeli 42 letnega Jos. Pelosa iz Fare, ker je v nekem tepežu dobil z nožem po glavi. — Ursi Josip iz Černic je padel pod voz ter si zlomil desno nogo, vsled česar je moral v Gorico v bolnišnico. — Iz Gorice v Mošo so se peljali 3 Furlani, vsi precej natrkani. Ko so prišli iz mesta proti Soškemu mostu, se je splasil konj ter zdirjal, kar je mogel. Pri tem pa je zadel v drugi voz in trečla sta skupaj, da je bilo joj. Na drugem vozu sta bila tudi dva dečka. Vsi so več ali manj ranjeni. — V terek po noči se je vračal Anton Černe v ulico Sv. Andreja ter padel pri tem v jarek in si zvil nogo in roko, valed česar je šel v tukajšnji bolnišnico. Preveč je „martinova!“ — 27-letni Franc Nemec iz Vrtojbe je padel, ko je bil malo preveč „ginjen“, s senika, kake tri metre globoko, ter se opraskal in pobil po obrazu pa tudi znotraj utegne biti poškodovan. — 10. t. m. zvečer so pogorele trem kmetom v Vermeljani v Furlaniji hiše, seniki in nekaj živine. Škode je okoli 20.000 K. Zavarovani so pri „Generali“. — V Gorico je bil prišel 75-letni revež Luka Kralj iz sežanskega okraja. Ker je beračil in bil ves raztrgan, so ga poslali domov. — K neki družini na Korsu je bila pršla v službo neka 18-letna deklica s Sežansčine. Ker pa je le jokala in si pulila lase, ni ostajalo drugega nego poslati jo v bolnišnico na opazovalnico za umobolne. — 69-letni Ant. Planjšček iz Pevne je stopal na senik spat. Na zadnji stopnjici pa mu je spodletelo ter je padel. Zlomil si je eno rebro. — Zaprl so nekega Štefana Škrta iz Kanalskega vrha, ker je v

Kojskem ukradel uro in obleke v vrednosti 46 kron. Poprej nekoč je bil ukradel par volov ter so ga bili zaprl, potem pa izpustili, sodeč, da je blazen.

Književna naznanila. — Od raznih straniž že dohajajo naročila na „Talijo“. Naznanjamo, da so doslej tiskane igre: II. „Pri pušćavniku“, — 2. „Bratranec“, — 3. „Starinarica“. — Vse tri so jako pripravne za odre na deželi, pa tudi v mestih, saj so stalne točke celo velikomestnega repertoarja. Toda ne prodajamo jih še, dokler ni natisnenih vsaj 6 iger. To pa bo gotovo do Božića. — Pravočasno bo sledilo oznanilo, kdaj bodo na prodaj.

Pri tej priliki naznanjamo, da izide za Veliko noč v naši „Salonski knjižnici“ izboren prevod svetovnoslavne tragedije Šekspirjeve: „Romeo in Julija“. Prevod je oskrbel pisatelj in pesnik g. Ivan Cankar; on je že dokazal, da je mojster v presajanju slavnega Angleža na slovenske tla s prevodom „Hamleta“, ki je izšel v 2. knjigi „Salonske knjižnice“.

Išče se praktikantinja za čevljarako obrt. Ponudbe sprejema čevlj. delavnica „Mödling“ za veliko vojašnico.

Glasba. — Uslobodjujem se ovime najljubdnije Vama priopćiti: da je mojim tiskom i nakladom kod mene izašla skladba, pod imenom: „Stan'te zvezde, stan'mjes'eće“. Serenada za tenor ili sopran uz pratnju glasovira skladao Vilim Gustav Brož, rieči od V. Halka. Ova serenada, veoma je krasna a i vrlo lahka, kao što je i pratnja za glasovir takodjer veoma krasna i lahka, te stoji: 1 komad 2 Krune. S' toga se prepušća, solo pjevacicama i pjevacima, kao i drušćivima koja priredjuju koncerte, da istaknu što novoga za popuniti raspored koncerta. Ova skladba se može dobiti u svima većima knjižarama a gdje nelma knjižare, neka se izvoli poslati pošćanskom napućnicom 2 Krune i više 10 filira za pošćarinu na mene, pa ću franko poslati listu. Oćekujuć Vašu cijenjenu narućbu, te se biljezim sa osobitim šćovanjem J. Stjepušin.

Svilene bluze gld. 2-35 in više — 4 metre — kakor tudi „Honneb.“ i svila“, črna, bela in barvana od 60 kr. d. 14-65 meter. Vsakemu franko in carine prosto na dom. Vzorci z obratno pošćo. — Pismena narućila naj se frankirajo v Švico s 25 vin. G. Henneberg, tovarnar svile (izkl. c. in kr. dvorni zalagatelj) v Curihu. (3)

Ućinek pražćkega domaćega mazila se pokaže posebno v tem, da se rane, pokrite s tem mazilom obvarujejo pred okuženjem ter zabranjuje pred komplikacijami vnetja ter zdravi brez bolećin lahko in hitro. Pražćko domaće mazilo iz lekarne B. Fragnerja, c. k. dvornega zalagatelja v Pragi se vsled izvrstnega ućinka uporablja povsod kot domaće sredstvo ter se ga dobiva v vseh lekarnah Avstro-Ogerske. 1

Ko bi se ta dva zagledala, takoj bi se stepla s teboj, kakor se tudi tepeta med seboj.

»O, da!« reče Zbišek. Potem se obrne k Jagjenki in jo vpraša:

»Nū, kat' ga si izbereš?«

»Nobeneg.«

»Volk je zloben ćlovek!« reče Zih.

»On naj tuli drugod.«

»Pa Čtan?«

»Čtan,« spregovori Jagjenka, smeje se. »Ta ima nos kakor ćaplja in oći mu je komaj mōći videti. Masti je na njem kakor na medvedu.«

Zbišek se udari po glavi, kakor bi se nakrat nećesa spomnil, ter reče:

»Ker sta že tako dobra, pa vaju še za nekaj prosim. Ali nimata medvedove masti? Stric jo potrebuje za zdravilo, toda v Bogdancu je nisem mogel dobiti.«

»Imeli smo jo,« odvrne Jagjenka, »toda fantje so jo nesli na dvorišće, da so ž njo mazali loke, in ondi so psi vso pojedli.«

»Ali ni ostalo nićesar?«

»Kar polizali so skledo.«

»Ni je druge pomoći, nego oditi v gozd in ondi počakati medveda.«

»Napravite lov, kajti medvedov je dovolj. Ako potrebujete lovskega orodja, dam ga vam.«

»Mudi se mi. Pojdem po noći k ćebelnjaku.«

»Vzemi torej pet mojih lovcev. Med njimi so kaj izvežbani ljudje.«

»Ne, noćem iti ž njimi, ker bi mi še splašili zverino.«

»Torej kako? Ali hoćete iti nadenj z lokom?«

»Kaj bi počel z lokom po noći? Mesec sedaj ne

sveti. Vzamem samo vile in dobro sekiro ter pojdem proti jutru sam.«

Jagjenka je umolknila za trenutek; z lica jej je bilo ćitati nemir.

»Lansko leto je šel od nas,« je rekla, »lovec Bezduh, toda medved ga je raztrgal. To je kaj nevarno početje, kajti ako zagleda medved ćloveka samnega po noći, zlasti pri ćebelnjaku, pa se takoj postavi na zadnje tace.«

»Ako bi bil bežal, bi ga ne mogel zgrabiti,« odvrne Zbišek.

Zih, ki je že dremal, se je nakrat zbudil ter zacel peti...

A ti, Kuba, delaš gladko,
no jaz Matek pojem sladko!
S koso rano grem na polje,
saj sem s Kašjo dobre volje!
Oj! oj!

Na to, obrnivši se k Zbišku, je ponavljal zaspano:
»Vidiš, dva sta: Volk iz Brozove in Čtan iz Rogove. In ti?...«

Toda Jagjenka, bojé se, da bi ne rekel Zih še kaj več, pristopi hitro k Zbišku ter ga vpraša:

»Kedaj odideš? Jutri?«

»Jutri po solnćnem zahodu.«

»Kam?«

»V naš gozd, ne daleć od vaših mejnikov tje k radzikovskemu moćvirju. Rekli so mi, da ondi lahko medveda dobim.«

Zbišek je res odšel na lov, kakor je bil obljubil, kajti Matiji je bilo ćimdalje huje. Iz početka ga je še držala po koncu radost in prva skrb za domaće posle, toda tretjega dné se mu je vrnila vroćnica in bole-

Razgled po svetu.

Naš cesar je obolel za revmatizmom. Deputacije ljubljanskega mesta gledé potresnega posojila ni mogel sprejeti. Nahaja se v Schönbrunnu. Ni nič nevarnega, včeraj je bil cel dan pokonci ter imel mirno noč, kakor poročajo današnje brzojavke z Dunaja.

Državni zbor. — Posl. Berks je interpeliral radi sodnijskih imenovanj na Spodnj. Štajerskem. Bareuther je rekel koncem svojega govora v jezikovni debati, da njegova stranka ni nikoli prikrivala, da zahteva tesno spojitve z nemško državo ne le, ker bi Nemci dobili s tem močno zaslombo, ampak ker bi bil na ta način tudi obema državam zagotovljen mir. Berger je zaklical: Heil den Hohenzollern! Posl. Stransky je odgovarjal stvarno ter je očitil Körberju, da ni postopal v smislu ustave; zadeva Čehov je tako močna, da jih dovede do politične in moralne zmage. — Sprejet je bil nujni predlog posl. Steina, naj odsek za podporo po ujnih prizadetim krajem poroča tekom 48 ur. Potem so bili na vrsti predlogi glede napisov pri železnicah na Českem. Nemci zahtevajo v nemških krajih samo nemške napise. Ko je govoril nemški posl. Novak, je prišlo do bur-nih prizorov. Nemci so obsipali Čeha s ti-stimi finimi cvetkami, katere so doma v nemških logih, nò, dobili so povrneno vse. Prišlo je skoro do velikega pretepa. Seja se je morala pretrgati za četrť ure. Sledilo je nekaj faktičnih popravkov. Seja je bila potem zaključena.

Posl. Ferri s tovarisi je interpeliral glede izključne rabe laškega jezika od strani finančne prokurature v Dalmaciji.

Včeraj so se zopet pričkali po zbornici kršč. soc. in soc. dem. ter drugi Nemci. Bilo je govora o volitvah v Favoriten.

Körberjev govor. — V torek je govoril v zbornici poslancev ministerski predsednik dr. Körber. Zlasti se je pričakovalo z napetostjo, kaj poreté glede perečega jezikovnega vprašanja.

Dr. Körber je rekel, da se po posamičnih glasovih daje sklepati, da večina prebivalstva želi miru. Povdarjal je tisočkrat vladino nepristranost nasproti obema narodoma na Českem in izjavil, da želja po taki uredbi, ki bi nasprotovala obstoječim odnosajem, ni dopustna. Nadalje je izjavil, da Avstrija ni enotno narodna država in tudi ne more imeti drž. jezika v tem pomenu. Vsakakor pa da zahtevajo potrebe vojske enotni jezik in da tudi ni osrednjih oblasti mogoče urediti tako, da bi odgovarjalo raznim narodnim željam. Dalje preko tega pa ne kaže iti, ker bi se s tem dosegla jednoličnost (uniformiteta), ki ne bi odgovarjala našim razmeram in ki bi le poostрила narodne spore. Vlada nikakor ne pusti jezikovnega vprašanja z dnevnega reda. V poprej naznačenem obsegu se vlada poteza za nemški državni jezik, ker je isti že tekom mnogo let faktično jezik omenjenih upravnih

sfer. Naj bodo predloženi natrli se tako pomankljivi — vendar pomenjajo za Čeha precejšnjo narodno pridobitev, ker obsega česki notranji jezik in omogočujejo Čehom, da se morejo v vsej deželi, do vseh oblastih obratovati v svojem jeziku. Opravičeval se je potem nasproti načelniku mladočeskega kluba, kateri mu je očitil, da je v svoji prvi izjavi hotel odtujiti česki narod od svojih zastopnikov. Ministerski predsednik je nadalje izjavil, da se hosta obe narodnosti na Českem morali kmalu sporazumeti, ker obe dovolj trpiti na posledicah narodnega boja; državi pa da treba dati, kar je državnega. Jezikovno vprašanje da se mora rešiti zato, da državni zbor res postane to, kar bi moral biti, namreč močna trdnjava našega ljudstva.

Nemška žilindra. — Posl. Wolf je tožil tiskarja Schneiderja, ker mu je ta očitil „umazane roke“. Obravnava se je morala preložiti, da se zaslišijo nekatere priče. Toda že sedaj se je izkazalo, da je proti Wolfu toliko deprimitujočega gradiva, da postane po obravnavi v Mostu pravcati nemški „dr. Žilindra“. Najbolj obtežilne točke v kazenski ovadbi je namreč pred obravnavo odtegnil, svojih trgovskih knjig noče pokazati, ker bi se mu dokazala naravnost kaznjiva krivda.

Ljubljanski grad. — Dne 1. t. m. je dobilo finančno ministerstvo ponudbo mestne občine ljubljanske glede nakupa gradu. Finančno ravnanje v Ljubljani je dobilo na to nalog, določiti po veččakih vrednost gradu ter se pogajati glede kupne cene z mestno občino.

Volitve na Koroškem. — V okraju Velikovec-Dobruves je propadel slovenski kandidat vikar Val. Podgorc. Od 1171 glasov jih je dobil Podgorc 575, kandidat nemških nacionalcev Plešivnik pa 594.

V okraju Pliberk-Želena Kaplja je zmagal slovenski kandidat Fr. Grafenauer s 709 glasovi. Nasprotnik Edlman je dobil le 144 glasov.

V okraju Celovec-Borovlje je propadel slovenski kandidat Janez Ure. Dobil je 606 glasov, kršč. socijalec Freithofer 575; zmagala pa sta nemška nacionalca Kirschner in Wiener s 1072 in 1042 glasovi.

V okraju Trbiž-Podkloster je prodrl samostojni kandidat dr. Abuja. Dobil je 430 glasov, Slovenec Ehrlich le 174.

Nemški nacionalci so dobili dva slovenska mandata, 1 klerikalni in novi mandat celovške okolice. Izgubili pa oba mandata lavantinske doline in v okraju Spital-Greifenburg.

Slovenci na Koroškem imajo torej le enega poslanca. „Neue Freie Presse“ pa navaja kot britko ironijo, da imajo Slovenci 4 poslance in sicer: Grafenauer, klerikalni Slovenec, Krampl, istotako (v resnici Nemec), dr. Abuja liberalni Slovenec (v resnici rene-gat) in dr. Pupovac, klerikalni Slovenec (v resnici dunajski Nemec s slovanskim imenom, ki ne zna besedice slovenski.)

Iz govora dr. Ploja v jezikovni debati. — Slov. štajerski državni poslanec dr. Ploj je imel v jezikovni debati govor, v katerem je rekel med drugim glede jezikovnih razmer na jugu: „Jaz sem že v svojem govoru, ki sem ga imel v tej zbornici v razpravi o proračunu pravosodja, opozarjal, iz kakih ozirov se vrše n. pr. imenovanja na sodiščih na Spodnjem Štajerskem in na Koroškem, iz ozira namreč na ohranitev in jačjenje nemškega posestnega stanja v naših mestih in trgih Spodnje Štajarske in Koroške. Opozarjal sem nadalje, na kakov sistematičen način se hrvaški in slovenski jezik zapostavlja na naših sodiščih. Opozarjal sem tudi na to, da v tem stanju tako dolgo ne nastopi nobena spomemba, dokler ne bo na najvišem sodniškem stolu v območju vsega deželnega sodišča v Gradcu sedel mož, ki se bo čutil svobodnega od vseh političnih strasti in si bo le prizadeval siliti na to, da bo justica ustrezala svoji visoki in jasni nalogi, ne da bi vplivalo nanjo valovanje dneva, narodne in politične strasti. Na kratko hočem še opozoriti na to, da se tudi v območju visega deželnega sodišča v Trstu uporaba slovenskega in hrvaškega jezika utesnuje proti interesu službe. — Tovarš mi Spintič je v tem pogledu uložil že v tej zbornici nestevilo interpelacij. Ali na te interpelacije do danes še ni bilo odgovora, istotako ne, kakor na moji skromno sestavljeni interpelaciji, zadevajoči kršenje jezikovnega prava na sodiščih na Koroškem in na finančnih oblastih. Jaz imam za to povsem dobro pojasnilo, namreč to, da se vlada sramuje dati na te interpelacije resničen in pošten odgovor; ker potem bi morala priznati, da so razmere v teh deželah take, da izzivljajo najhujo kritiko se stališča zdrave uprave in primerne justice. Gospoda moja! Jaz bi n. pr. tudi čisto na kratko opozoril na to, da v deželnem zboru istrskem vladni zastopnik na interpelacije, uložene od hrvaških in slovenskih poslancev v hrvaškem in slovenskem jeziku, še čanes ne odgovarja v teh jezikih, ampak samo v italijanskem jeziku (Čujtel Čujtel!), da-si so bile v tem pogledu od slovanskih poslancev stavljenе različne prošnje in zahteve. Končno bi opozoril še na to, da sklepi, storjeni v deželnem zboru dalmatinskem s pretežno večino že celo vrsto let za uvedenje hrvaškega jezika kakor uradnega jezika v deželi, kjer biva 97 odstotkov Hrvatov poleg 3 odstotkov Italijanov, dosežaj niso dobili še nobene rešitve od strani vlade. (Čujtel! Čujtel!) To so odnošaji, ki bi vsako vlado, ako noče le upravljati ter prehajati le preko bližnjih momentov, ampak hoče v resnici vladati, morali siliti, da jezikovno vprašanje tudi na jugu države dovede iz teoretičnega, isto le malo povspesjevanega prepira do praktične rešitve. Mi zahtevamo tudi najenergičnejše, da se jezikovno vprašanje ne le na Českem in Moravskem, ampak tudi na jugu države dovede do uravnave, ki bo

odgovarjala določilom državnega temeljnega zakona, našim naravnim pravicam in zahtevam praktične upravne in justične službe, ki bi morala vendar imeti pred očmi tudi povspesjevanje materialne blaginje in materialnih interesov prebivalstva.

Občinske volitve v Vodnjanu so se vršile minolega meseca in menda niso iz-pale prav po želji laske oligarhije. Županom je bil izvoljen odvetnik dr. Mrak. V občinski zastop sta bila izvoljena tudi dva hrvaška kmeta-korenjaka: Mate Radolović iz Roverije in Ante Radohović iz Marčane. Njiju namestnikom pa Mate Jursić iz Roverije.

Zaprli so v Pragi revizorja posojilnice sv. Vavla pa imenu Henrik Bely.

Ruski car pride v Rim šele po pravoslavni Velikonoči prih. leto. Zatrjuje se, da ga sprejme tudi papež.

Bogata beračica. — V Florisdorfu pri Dunaju je umrla te dni 84-letna beračica Barbara Nechlovil. Ta ubožica je zapustila: vrednostne papirje, ki reprezentirajo kapital 6000 K, potem hranilno knjižico na 12.000 K, hranilno knjižico z ulogo 8000 K, pošto hranilnično knjižico, ki predstavlja vrednost 400 K, skatljico z 26 zlatimi kronami, sre-brom, nikelnom v vrednosti 400 K. Drugega ni ta — ubožica nič zapustila!

Osemstoletnica združenja Hrvatske z Ogrsko. — Letos je poteklo 800 let, odker so se Hrvatje združili s krono Sv. Stefana. Leta 1201 je umrl brez otrok zadnji hrvaški kralj Zvonimir. Duhovniki hrvaški so hoteli imeti kraljem ogrskega kralja Andreja, ki je bil pozneje prištel med svetnike ter je imel za ženo Zvonimirjevo sestro Ljepo. Narodna stranka hrvaška si je izbrala kraljem Petra Svačića, odličnega Hrvata. L. 1202 je prišlo do boja, ki je v njem Peter padel in Hrvatska se je združila z Ogrsko. Pretekli teden se je igrala na odru zagrebskega gledališča opera Josipa Mandića „Petar Svačić“.

Razne vesti. — V Budimpešti štrajka 200 črkostavec iz 30 tiskarn, ker nočejo spre-jeti novega tarifa. — V Opatiji je bilo 5. t. m. navzočih 771 gostov. — V Orehovi vasi pri Mariboru so zmagali pri občinskih volitvah v drugem in prvem razredu Slovenci. — Po Rudečem morju se klatijo roparji, ki napadajo zlasti obal, ki je pod italijansko oblastjo. Roparji so največ iz mesta Midi, ki je pod turskim gospodstvom. Italijanske ladje so te dni bombardirale Midi, ali Turčija jim ni hotela pomagati, dasi je obljubila pomoč. — V Opatiji zgradijo na zemljišču južne železnice veliko moderno kopališče. Načrti so že gotovi. — Med učitelji v Avstriji je okoli 15.000 soc. demokratov. — V Falettevil v Ameriki je umrl neki Smith, ki je zapustil 30 otrok. — V ogrskem mestu Loce je bil nastal pre-pir med nekim tovarniškim delavcem in njegovo ženo. Sin je hotel posredovati, ali oče ga je zabodel z nožem, da se je zgrudil mrtev na tla. — V Ameriko se je odpeljalo te dni preko Ljubljane v Ameriko 221 oseb, po večini Hrvatje.

čina v boku s tako močjo, da se je moral vleči. Zbišek si je poiskal že po dnevu prostor ter videl v bližini čebelnjaka veliko medvedovo sled v blatu. In dogovoril se je bil s čebelarjem Vavrekom, ki je spal po noči v bližnji kolibi z dvema izvrstnima podhalskima psoma ter se je hotel že vrniti v vas radi hladnih jesenskih nočij.

Podrla sta kočico, odpeljala pse, pomazala tupatam po drevju nekoliko strdi, da bi privabila njena vonjava žival, na to pa se je Zbišek vrnil domu ter se jel pripravljati na lov. Na bi ga ne zeblo, je del ná-se losov kožuh brez roka-ov, na glavo pa si je posadil železno kučmo iz žice, da bi mu medved ne mogel raniti kože na glavi; končno je vzel v roke dobro okovane dvozobate vile in jekleno sekiro s hrastovim toporom, ki pa je bil nekoliko daljši, nego ga imajo sekire tesarjev. Zvečer ob mraku je bil že na mestu, kjer se je vsedel, se prekrizal in čakal.

Rudasti žarki večernega solnca so se še lesketali skozi veje dreves v gozdu, nad katerim so letele vrane, krokaje in lopotaje s krili. Tupatam so skakali zajci, dirjaje k vodi ter stopáje povzročali šelest po suhem vresju in odpadlem listju. Časih je prismočala po bukovju gibčna kuna. Po gozdu se je še čulo gostolenje ptičic, ki pa je polagoma že ponehavalo.

Po solnčnem zahodu še ni zavladal mir v gozdu. Najpoprej je drvila mimo Zbiška z velikim hrupom trópa divjih prašičev, na to pa so tekli v dolgi vrsti jeleni, prikladaje drug drugemu glavo k repu. Suhe veje so pokale pod njihovimi nogami, oni pa, vsi rudasti od večerne zarje, so drvili k močvirju, kjer so se čutili po noči prav varne. Končno se je temna rdečica razgrnila po nebu, pod njim pa se je zdelo, da so v ognju vrhovi dreves, ali polagoma se je jelo vse pomirjati. Gozd se je pogreznil v spanec. Tema je

vstajala iz zemlje ter se vspenjala kvišku k jasni zarji, ki je začela bledeti, temneti in ugašati.

»Sedaj bode tiho, dokler se ne oglase volkovi,« si je mislil Zbišek.

Obžaloval je, da ni vzel s seboj loka, ker bi bil mogel vstreliti jelena ali mrjasca. Med tem so prihajali od strani močvirja k njemu nekaki zamolkli glasovi, podobni težkemu stokanju in vzdihanju. Zbišek je pogledal nekako plašno na močvirje, kajti kmet Radzik, ki je nekoč prebival v koči iz ilovice, je bil izginil zajedno z rodbino, kakor bi se bil pogreznil v zemljo. Nekateri so pripovedovali, da so pobili vse razbojnik; bili pa so tudi taki, ki so pozneje poleg kočje videli čudne stopinje, ki niso človeške, niti živalske in kateri so močno majali z glavami nad tem ter celo svetovali, da bi imeli pripeljati duhovnika iz Kresne, da bi blagoslovil to kočjo. Seveda do tega ni prišlo, ker se ni našel nihče, ki bi bil hotel tukaj prebivati; na to pa je kočjo, to je ilovico, razmočil in razdril dež, ta prostor pa nikakor ni bil na dobrem glasu. Vavrek, čebelar, se sicer za to ni zmenil dosti, ker je prenočeval ne daleč od tod v svoji kočiji, pa tudi o tem Vavreku so govorili ljudje marsikaj. Zbišek, držé v roki vile in sekiro, se ni bal divjih zverin, toda z nekim nemirrom je mislil na nečiste duhove ter mu je bilo zelo ljubo, da so oni glasovi utihnili.

Poslednji blesk svetlobe je ugasnil in nastala je črna noč. Veter je prenehal, še onega navadnega šuma v vrhovih dreves ni bilo. Ako je tupatam odpadel kak česarek, je povzročilo to v splošni tišini znaten šum, toda takoj na to je nastala taka tišina, da je slišal Zbišek svoje lastno dihanje.

Tako je presedel dlje časa, premišljuje najpoprej o medvedu, ki se je imel prikazati, na to pa o Danuši, katere je potovala z mazoveškim dvorom v daljni

kraj. Spomnil se je, kako jo je objel ob slovesu in kako so mu tekale njene solze po licu; spomnil se je jasnega njenega lica, kodraste glavičice, njenega venca in njenega petja. njenih rdečih čreveljcev, katere je bil poljubil pri odhodu; spomnil se je vsega, kar se je bilo pripetilo od onega časa, kar sta se bila spoznala. Pa se ga je tudi polastila taka žalost radi tega, da nje ni blizu, da je celo pozabil, da čaka v gozdu divjo zver, in jel je govoriti sam s seboj:

»Pojdem k tebi, ker ne morem živeti brez tebe.«

In čutil je, da mora oditi na Mazoveško, ker sicer pogine v Bogdancu. Prišel mu je na misel Jurand in njegov čuden upor, ali domislil si je, da mora radi tega še tim prej iti k njemu ter poizvedeti, kaka je ona tajnost, kake so ovire, in ali bi jih poziv na dvoboj ne mogel odstraniti. Končno se mu je zdelo, da Danuša stega k njemu roke in kliče: »Z Bogom, Zbišek! Z Bogom!« — Kako bi ne imel iti k njej?

A ni spal — videl jo je tako razločno kakor v prikazni ali v snu. Sedaj potuje poleg kneginje, brenka na pljunko, popeva in misli nanj. Misli si, da ga zagleda kmalu in morda se celo ozira, če mari on ne jezdi skokoma za njimi... toda on je med tem časom v temnem gozdu.

Tu se Zbišek nakrat zgane, ne le radi tega, ker se je spomnil temnega gozda, marveč tudi zato, ker začuje za seboj nekak šelest.

Stisnil je vile krepkeje v svoji pesti, nastavil ušesa in poslušal. Šelest se je bližal in čez malo časa je bil povsem razločen; pod nekimi težkimi koraki so pokale suhe veje ter je šumelo suho in odpadlo listje. Nekdo se je bližal.

(Dalje pride.)

Vest iz Amerike. — V „Gl. Nar.“ citamo: Roparji napadli bančnega uradnika. — Chicago, Ill., 20. oktobra. Včeraj zjutraj so štirje roparji napadli Edwin L. Clarka, tajnika in blagajnika „Mishawaka Ind. Nationalne banke“ in mu odvzeli dolžno pismo za dol. 10.000 ter vse vrednostne stvari, ki jih je imel pri sebi. Clark je nevarno ranjen.

Policija je aretirala štiri sumljive postopake, kateri so baje napadli bančnega uradnika.

Italijani med seboj. — Minolo nedeljo je vstrelil italijanski kiošnar Giuseppe Spararo na Elizabeth St. v New Yorku, svojega rojaka Luigi Juniano. Morilca so takoj aretirali. Istega dne so se tudi z bodali obdelovali Italijani Giovanni Mazzalo, Vittorio Domenico in Antonio Monotello. Dva so morali prepejlati v bolnico.

Živega sežgali. — Little Rock, Ark., 20. oktobra. Iz Forest City, Ark., se poroča, da so v minolej noči linčarji sežgali zamorca Charles Younga, kateri je umoril gospo Ed. Lewis.

Zamorca v treh urah obsodili in usmrtili. — Nacogdoches, T. x., 18. oktobra. Včeraj so vojaki zamorca Jim Buchanan, kateri je umoril farmerja Duncan Hicksa, njegovo ženo in hčer, v varstvu dvehstotnih milice dovedli iz Ruska v tukajšnje mesto. Tekom treh ur je sodišče izvršilo svojo sodbo. Med tem je šerif Spradley pripravil provizorična vešala, na katera so takoj na to zamorca obesili. Obešani u je prisostoval sto tline ljudi, kakor da bi zgubili pamet. Zamorec se je v dno skrival za „zastopnike zakonov“, in ko so mu slelnji svetovali, naj se pusti takoj obesiti, je v to tudi privolil ter ni hotel vložiti priziva.

V dosmrtno ječo in se deset let namečka. — Salt Lake, Utah, 17. okt. F. Connor, kateri je obsojen v dosmrtno ječo, dobil je čeres se 10 let namečka. Connor bi moral iti v neko drugo mesto za prico, sodišče je pa to preprečilo s tem, da ga je se radi necega drugega hudodelstva obsodilo v desetletno ječo.

Nezgoda na morju. — Seattle, Wash., 17. oktobra. Jadranka „J. H. Ward“ je v zalivu Inanuda pri otoku Unimak v Beringovem morju ponesrečila. Potniki in mornarji so se rešili na imenovani otok, kjer so jih mornarji parnika „Manning“ našli in dovedli v Dutch Harbor.

Trojni umor. — Mount Pleasant, Mich., 16. okt. Archie. Woden je danes ustrelil svojega tasta, taščo in svoje jedno leto staro dete, na kar je tudi sebe nevarno ranil. Njegova soproga ga je namreč nedavno ostavila. Danes je prišel k starišem svoje soproge in je slednje skušal pridobiti, da bi šla zopet k njemu. Nastal je prepir, kteremu je sledil umor.

Varani Salomon. — Želja po denarju je bila za Salomona Gottlieba osodepolna. Pred sedmimi meseci je ostavil svojo

soprogo in otroke, s kterimi je živel v hiši št. 65 Canal St. in zajedno s soproginim denarjem v znesku dol. 500 zginol. Pred par dnevi je soprogo slučajno srečal in bil pri tem tako nesramen, da jo je celo vprašal, ako ima še kaj denarja. Ona mu je odgovorila, da ima še dol. 140, ki mu bode dala, ako se k njej vrne. Salomon jo je ubogal in šel z njo v njeno stanovanje. Ona mu dejala, da gre v hranilnico, toda ko se je vrnila, spremljal jo je policaj, kateri je Salomona odvedel v zaslužen zapor.

Štv. 113.

Razpis dražbe.

Dne 24. novembra 1902. od 11. do 12. ure opoldne se bo vršila javna dražba v obč. uradu v Štandrežu za zgradbo podpornega zidu pri okrajni cesti v Štandrežu.

Izključna cena znaša K 10.50 od kubik m.

Vse delo znaša 2840 K 25 vin.

Samo pismene ponudbe sprejema županstvo s kolekom 1 krone in s 5% priložene varščine do dne 24. t. m. do 12. ure opoldne.

Natančnejši pogoji se lahko zvedo pri g. županu in cestnem odborniku v Štandrežu.

Cestni odbor za goriško okolico
V Podgori, dne 12. novembra 1902.

Načelnik:
Klančič.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vlpavskih,
furlanskih,

briskih, dal-
matinskih in
istarskih
vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogorske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorec.

Cene zmerno. Pošta plačana.

Najcenejši izvir dobrih

ur s 3-letnim pisanim jamstvom

Hanns Konrad,

Izvor ur ter zlatarja — Most št. 249.

(Češko).

Lastne delavnice ur in fine mehanike.

Dobra rem. ura iz niklja gld. 3.75

Fina srebrna rem. ura . . . 5.25

Fina srebrna verižica . . . 1.20

Budilnik iz niklja . . . 1.75

Tvrda je odlikovana s c. kr. orlom;

ima zlate in srebrne svetilje iz razstav ter tisoče priznanih pisem. — Ilustrovan cenik zastoj!

Trgovina modnega blaga!

J. ZORNIK
GORICA

partijske zadnje novosti
Z ozirom na to, da se jako kratko
v dobo moje trgovine, stejem at
že največjo čast javiti, da sem
stihl dom od mnogobrojnih da-
cenzih in cenih jako dobrih, pre-
in je radi tega, da se pri meni
vse modree lakor se vidijo
po modnih listih 50%
ceneje kakor drugod.

modernej
J. ZORNIK
GORICA

Pozor!

Zahvala.

O priliki prezgodnje smrti mojega
preljubljenega soproga

Antona Mermolja,

č. c. kr. davčnega eksekutorja

Izrekan potrdim srcem najlaskrenej
zahvalo vsem blagim udeležencem mno-
gobrojnega pogreba, pred vsem sorod-
nikom pokojnika. Nadalje zahvaljujem
vse darovatelje krasnih nagrobnih ven-
cev ter vse one, kateri so na katerikoli
način skazali svoje sožalje ter mi s tem
olajšali najbridkejšo ure mojega živ-
ljenja.

V Gorici, dne 13. novembra 1902.

Flora Mermolja.

Vsled trgovinske zveze v Istri,
prišel sem tudi do zaloga vina, in
imam še nekoliko sodov pristnega

Terana

kateri oddajam na debelo od 56 litrov
naprej po zelo nizki ceni

Priporočam so vsem častitim dru-
žinam v mestu, katere hočejo na tak
način priti do dobre kapljice.

Odličnim spoštovanjem

Anton Jeretič.

Naznanilo.

Uljudno naznanjava p. n. častitim
odjemalcem, da sva premestila to-
varno sodovke in pokalice v ulico Tor-
rento št. 10 ter se priporočava z od-
ličnim štovanjem udana

Hrovatin in Obrdank

Naznanilo.

Podpisani uljudno naznanja slavnemu
občinstvu v mestu in z dežele, da je
preselil dne 10. t. m. staroznano gostilno

„Pri belem zajcu“

iz Nunske ulice v Tržaško ulico št. 3.

V nadi, da mu slavno občinstvo ohrani
dosedanjo naklonjenost, zagotavlja, da bode
skrbel kakor doslej za vsestransko dobro
postrežbo. Toči pristna domača črna in
bela vina; ima izborno kuhinjo z gorkimi
in mrzlimi jedili, da lahko postreže o vsakem
dnevem času. Nadalje ima tudi lepo urejene
sobe za pronočišča plujcev itd. Ima obsirno
dvorišče za naklado in razklado blaga ter
prostore za voznike kakor tudi velike hleve
za konje in goved.

Svojici rojakom z mesta in dežele se
toplo priporoča udani

A. Turel.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznicu

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč, duhovščini in slav. občinstvu
svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetic za
vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko
zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške po-
trebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni.
Naročila za deželo izvršuje točno in solidno.
Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno
črk na perilo.

Peter Cotič,

čevljarški mojster

v Gorici, v Gosposki ulici št. 14

priporoča svojo

čevljarško delavnico.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za
birnanje, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za
mnogobrojna naročila ter obljublja solidno
postrežbo po jako zmernih cenah.

Zopet tu!

(Piše Ahasver.)

Umril sem bil, splaval visoko nad oblake,
in luna in zvezde so se preplasi in začu-
deno popraševale, je-li res, da je Ahasver
nehal biti večni popotnik? Zlasti luna, ki se
mi je tolikokrat rogala v onih brez-in obup-
nih nočeh, se je tako prestrašila, da je po-
zabila celo na sveto svojo nalogo, to je: po-
zabila je trkati Homunkula, ki me je videl,
kako sta me iskra konjička odpeljala v Ko-
barid. Plaval sem višje in višje, potrkal na
nebeska vrata in siv starček mi je odprl.
Vprašal me je po imenu, rojstnem kraju, sta-
rosti, dobrih delih in boleznih, ki me je spravi-
la s sveta. Dolgo sem govoril, in slednji
sem pripovedoval, kako sem obiskaval „ku-
hinjsko solo“, kake občutke sem imel po ko-
silu, kako me je davilo, grizlo in ščipalo
želodcu, in česar ni mogel učiniti ne ogenj,
ne meč in ne revolver, je napravila kuh. šola.
Kratko a jedrnat je zapisal v svoj protokol
rajski vratar kot vzrok moje smrti: „Bacillus
clericalismi“.

V raju! Tisoč in tisoč duš me je ob-
kolilo, vse me je poznalo, staro in mlado, in
pripovedovali sem moral o svojem življenju,
svojem potovanju po širnem svetu in bivanju
v „deželi neverjetnosti“. In se zdaj se čudim
svojemu govorniskemu talentu, ko sem se
spustil na „kavce“, neverjetno so poslušalci
zmajevali z glavami, le sv. Liguori in sv.
Evdahij, patron vseh lovcev, sta se smehljala,

slednji mi je celo rekel, da tako klasične la-
tinsčine se ni slišal kot lovec. Toda, kaj sem
hotel, moje pripovedovanje ni bilo za rajsko
ušesa, dali so mi nazaj življenje, in kmalu
sem moral odriniti, poslali so me na leto-
oziroma zimovisce na Primorsko, češ, tu gori
nam lahko pohujša še marsikatero dušo, in
naj še tako resnično govori „o sveti stranki“.
Na Primorskem v svežem zraku naj se
ozdravi „baccilov“, — prepovedali so mi le
kuh. solo — potem pa naj roma dalje po
svetu na vekov veke!

Šel sem in pot me je peljala mimo
pekla; kajti le mimo pekla se pride v ne-
besa. Vrata so bila odprta, notri pa nisem
slišal hiti škripanja z zobmi. Vse mirno in
tiho. Far starih rogatih možic je oprav-
ljalo svojo službo, nosili so težka bremena
„Slovencev“, „Primorskih listov“ in „Goric“
na ogenj, in da bi videli, kako hlastno je
požiral peklenški ogenj to maso klerikalnih
časopisov! Edini Mefisto je stal pri vrodu,
nemo zrl pred se, le tupatam se mu razjasni
temni obraz, in sladak nasmeh mu kroži
okrog ust. Najbrže je mislil na one srečne
čase, ko je imel opravila s Faustom, ko ga je
nemški pesnik Goethe ovekovečil, kar se je
celo Luciferju, neomejenemu poglavarju pe-
kla in njega prebivalcev, zdelo tako dobro.

„Kako to, dragi Mefisto, da vlada tu
tako grozna, nenavadna tišina, tu, kjer se sliši
navadno jok in smeh, stohanje in krohot?“

„Ali si res ti, dragi Ahasver“, mi od-
govri „sedaj te poznam, saj sem te večkrat
lovil po svetu, toda zaman. In zdaj, ker si
se radi zadnjega kosila tako spokoril, kakor

nikdar poprej, si prišel v nebesa. Lucifer je
bil sklical konferenco, vse je bilo prišlo in
vse se je hudovalo na klerikalno stranko, ki
te je spravila tja gor, in naš srd je vzrok,
da so se vsi hudčki napravili na lov kleri-
kainih duš. Saj veš, da se prirejajo po celi
Kranjski shodi, kjer se kujejo obstrukcioni-
stom zaupnice. Tu se navadno največ farba
in laže, in za nas so taki shodi neprecen-
ljive vrednosti“.

Mnogo sem izvedel, šel dalje in zdaj
sem zopet tu „v deželi neverjetnosti“.

V začetku sem sicer nameraval oprav-
ljati svojo pokoro v Trenti. Sneg, mraz, led,
brez vsake družbe, in druga taka strašila
sem si zapisal kot navodilo za bodočnost
v srce. Toda bal sem se trentarskega bici-
klista, če bolj pa njegovega kolesa, ki bi mi
gotovo v najkrajšem času povozilo moje
stare kosti, in kdo bi me tolažil v zadnjih
izdihljajih, ko pozna baje tamošnji duhovnik
ravno tako svoj dom, kakor Drozd postenje.

Lahko bi ostal tudi v Gorenji Tribusi.
Tu bi imel pa drugega biciklista, ki ima
dvoje koles v glavi, in z njim reševati pri-
morsko politiko in učiteljsko vprašanje po
nazorih Slomškarije, to pa je skoraj huje, ka-
kor polomnjene kosti. Tu se spominjam tudi
ranj. Slomškega, s katerim sem govoril v
nebesih. Bil je zelo žalosten, in me prosil,
naj vplivam na zemlji, da se ne zlorablja
več njegovo ime za naslov klerikalnega uči-
teljskega društva, v katerem je vse antislom-
škarsko.

Radi teh in sličnih vzrokov ostanem
to, kar sem bil prej, namreč večni popotnik

Ni dolgo od tega, ko sem potoval po
Soski dolini. Čudil sem se, ko sem opazil
skoraj pred vsakim farovžem velikansko mno-
žico ljudi; gnetli in stiskali so se sivi starčki,
postavni možje in ženice s škupulirjem.
Dekleta pa so imela „medajce“ na prsih;
prestrašeno sem se vprašal, če bode-li faj-
mošter dekleta „promoviral“ za doktorje, ker
sem se slučajno spomnil na slučaj dr. Sre-
brniča, ki pa jo je sedaj popihal s svojimi
„medajcami“ v Rim.

„Kaj pa imate, dragi boter?“ vprašam
berača, ki se ni mogel pomešati med gnečo
radi svojih bolnih nog. „Ali so vas povabili
g. fajmošter na kosilo, ali vam dele odpustke,
ali pa so se vam zamerili, da mu hočete
podreti farovž?“

„Oh ne! Ali niste brali pastirskega
pisma prevzvis. g. ljubljanskega knezskofa,
da mora vsak, kdor dobi nov stotak v roke,
istega takoj nesti gospodu v zameno, ker so
na njem naslikane nedostojne podobe. Jaz
jih sicer ne vidim, ker sem slep.“

„Aha, hvala! Pogledal sem natančneje
in videl, kako tišče vsi nove stotake v rokah.
Neka „Marijina hči“ si je vzela škofov svet
tako k sreči, da je držala v eni roki stotak,
z drugo si pa zakrivala oči, seveda je pustila
med prsti toliko prostora, da je gledala
lahko neopažana, mogoče je celo mizala z
enim očesom in s tem pospeševala plastič-
nost slik in oseb, ki so izgubile, ne vem na
kak način, figovo pero.“

Ko se nekoliko zopet privadam zemlje,
vam sporočim, dragi mi urednik, kaj več.
Sedaj pa vam kličem: „Do vidova!“

E. LEBHERZ

Gerica

tovarna užigalic

priporoča prebivalcem Primorskega svoje izdelke raznih vrst, posebno izvrstne in zanesljive užigalice

Apollo

Zaščitna znamka: 81080.

LINIMENT. CAPSICI COMPOS.

iz Richterjeve lekarne v Pragi

priporočeno kot izvrstno bol ublažujoče mazilo; za ceno 80 h, kron 1.40 in 2 kroni se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva to splošno prijavljeno domače zdravilno sredstvo vedno le v orig. steklenicah z našo zaščitno znamko s "SIL-DROM" namreč, iz RICHTERJEVE lekarne in vzame kot originalni izdelek le tako steklenico, ki je prevedena s to zaščitno znamko.

Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“
v PRAGI.

Elisabethgasse št. 5.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjižico o teh boleznih. Dobiva se zastoj in franko v Schwann-Apoteke, Frankfurt a. M.

Na dež jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetnjo Na Ilovski razstavi s prvo ceno — srebrno svetlinjo

Tovarna uzornih telovadnih priprav

JOS. VINDYŠ - A,

v Pragi na Smihovu

(Praha-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816.
se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih telovadnic po najnovejših priporočilih in praktičnih sestavih. V ta dokaz je na razpolago mnogo priporočljivih april domačih in inozemskih. Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerné, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Geniki, proračuni in načrti za popolne telovadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštneinost.

Poprave izvršuje po najnižjih cenah

Trgovsko-obrtna registrovana zadruga

z neomejenim jamstvom v Gorici.

Hranilne vloge obrestuje po 4½%, — večje stalne, naložene najmanj na jedno leto, po 5%. — Sprejema hranilne knjižice drugih zavodov brez izgube obresti. — Rentni davek plačuje zadruga sama.

Posejila daje na poročstvo ali zastavo na 5-letno odplačevanje v tedenskih ali mesečnih obrokih, — proti vknjižbi varščine tudi na 10-letno odplačevanje.

Zadružniki vplačujejo za vsak delež po 1 krono na teden, t. j. 260 kron v petih letih. Po zaključku petletja znaša vrednost deleža 300 kron.

Stanje 1. avg. 1902:

Deleži: a) podpisani	K 1.231.300—
b) vplačani	590.171-64
Dana posejila	1.358.212-28
Dopolnilni zaklad	203.863-46
Vloge	568.867-99

Splošno kreditno društvo v Ljubljani

registrovana zadruga z omejeno zavezo
Gospodske ulice št. 7

Vabilo

na naročbo omejenega števila

1/100 kuksnih deležev

Šentjanske premogovne združbe na Dolenjskem

po K 120.— delež

prost vsih prepisnih stroškov. To domače podjetje obljubuje izborna rento in je tedaj izvrstna naložba kapitala. Dotične pristopnice, prospekte in razna druga pojasnila stavi podpisani zavod gospodom interesentom na razpolago.

Splošno kreditno društvo.

Izšel je

Krasen slovenski skladni koledar

za trgovine, obrti, urade, pisarne, šole in posameznike
v moderni in elegantni obliki v založništvu trdke

Ivaña Bonača v Ljubljani.

Cena je vzlic okusni izdelavi zelo nizka, samo 70 vin., s pošto 20 vin. več in naj se blagovoli ta znesek v znamkah ali po nakaznici naprej vposlati.

Prekupi dobe velik rabat in se na zahtevo dološlje cenik.
Prekupi dobe velik rabat in se na zahtevo pošlje cenik.

Trgovci porabijo istega lahko kot lepo novoletno darilo in se brezplačno vtisne njihova firma.

Da ne bode, ako koledar kmalo poide prepozno, prosim gg. naročnike, da se čim preje oglašé kjer se bode na take pri razpošiljatvi v prvi vrsti oziralo.

Christofle & Co.

c. in kr. dvorni založniki

Heinrichhof Dunaj I. Opern Ring 5.

Teško posrebrnjeno

namizno orodje in posodje vseh vrst
(žlice, vilice, noži itd.)

Priporočani najboljši izdelki izredne trpežnosti.

Največja izbéra najlepših modelov.

Ilustrovan cenik na zahtevanje.

Vsi Christoflovi izdelki imajo v jamstvo svoje izvirnosti vtisneno gornjo varnostno znamko in ime Christofle.

Mizarska zadruga v Gorici (Solkan)

Naznanja slavnemu občinstvu, gospodom trgovcem
in založnikom pohištva, da ima

veliko zalogo

veliko zalogo

izgotovljenega pohištva vseh slogov

v Solkanu pri Gorici.

v Solkanu pri Gorici.

Naznanjamo, da smo prevzeli
dosedanje trgovino pohištva trdke
Ant. Černigoja v Trstu, Via Piazza
vecchia št. 1, katero bomo vo-
dili pod enakim imenom.

Kar ni v zalogi, se izvrši točno
po naročilu v najkrajšem času.

Cene zmerné.

Delo je lično ter dobro osušeno.

Dr. Rosa balzam

za želodec

Pražko hišno mazilo

iz lekarne B. FRAGNER-ja v PRAGI

je splošno, že 30 let znano domače zdravilo, katero pospešuje tek, olajšuje prebavo in lehko odvaža. Pri rednem uporabljanju ojačuje prebavne organe in drži v pravem toku. Velika steklen. 1 gld., mala 50 kr. Za naprej poslani znesek gld. 9-28 se pošlje velika steklenica in mala za 75 kr. poštneinost na vse postaje Avstro-Ogerske.

je staro, najprej v Pragi uporabljavano hišno zdravilo, katero vzdržuje čiste rane in jih tudi obvaruje nečistobe ter ublažuje deluje na vročino ter bolečine. V škatljah po 35 in 25 kr. S pošto 6 kr. več. Za naprej poslani znesek gld. 1-58 se pošlje 1/2 škatlja ali gld. 1-68 1/2 škatlja, ali gld. 2-30 1/2 škatlja, ali gld. 1-48 1/2 škatlja, poštneinost na vse postaje Avstro-Ogerske.

Pozor! Vsi deli zaboja
so zaznamovani s zraven
natisnjeno in zakonito
priznano zaščitno znamko.

Glavna zaloga: Lekarna B. FRAGNER-ja, c. kr. dvornega zalagatelja „pri črnem orlu“ v Pragi,
Mala strana 203, na voglu Spornrove ulice,

potem v Gorici v lekarnah Cristofoletti, Gliubich, Pontoni in pl. Gironcoli.
Dnevno razpošiljanje po pošti. — Zaloga v vseh lekarnah Avstro-Ogerske.

Kranjski laneno oljnati firnež, pristen čisto kranjsko laneno olje sladko jedilno laneno olje

priporoča

Adolf Hauptmann

prva kranjska tovarna oljnatih barv, firneža, laka in kleja v Ljubljani.